

25 828

Wijziging van enkele onderwijswetten in verband met de invoering van persoonsgebonden nummers in het onderwijs

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR ONDERWIJS¹

Vastgesteld 25 juni 2001

De leden van de vaste commissie voor Onderwijs van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, belast met het voorbereidend onderzoek van dit wetsvoorstel, hadden de eer in dit stadium de volgende opmerkingen te maken en een aantal vragen te stellen.

De leden van de **CDA**-fractie hadden kennis genomen van het wetsvoorstel tot invoering van het sociaal-fiscaal nummer als persoonsgebonden nummer in het onderwijs. Deze leden beoordeelden het gewijzigde wetsvoorstel van de minister, vergeleken met het voorstel van zijn ambtsvoorganger, als een verbetering. Zij onderschreven de doelen van het wetsvoorstel, te weten a) een betere controle op de rechtmatigheid van de bestedingen van overheidsgelden, b) de beschikbaarheid van beleidsinformatie (leerlingramingen en betrouwbare begrotingen) en c) een vermindering op termijn van de administratieve belasting van scholen en instellingen.

De leden van de CDA-fractie waren van oordeel dat bestaande technologische kennis en toepassingsmogelijkheden het invoeren van een persoonsgebonden nummer in het onderwijs plausibel maken. Dat voor dit persoonsgebonden nummer het sofi-nummer wordt gebruikt, roept in eerste instantie veel vragen op – vragen die vooral betrekking hebben op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Wat dit laatste betreft bevat het wetsvoorstel restrictieve bepalingen. Zo is een strikte scheiding aangebracht tussen het taak omschreven beheer door de IBG enerzijds en het gebruik van de persoonsgegevens door in de wet limitatief vastgestelde instanties ten behoeve van wettelijk vastgestelde taken. Met betrekking tot de bekostiging van scholen en de begrotings- en beleidsvoorbereiding krijgen departementen de beschikking over geanonimiseerde gegevens. Op de verwerking van de persoonsgegevens door de IBG en het gebruik door in de wet genoemde instanties is de Wet bescherming persoonsgegevens onverkort van toepassing. Bovendien hebben de Registratiekamer en Vereniging van Nederlandse Gemeenten met waardering kennis genomen van het gewijzigde wetsvoorstel. De leden van de CDA-fractie hadden kennis genomen van de waarschuwing van de Registratiekamer tegen ongewenste uitwaaiing van de aan het sofi-nummer verbonden persoonsgegevens, met name in

¹ Samenstelling:

Ginjaar (VVD), Jaarsma (PvdA) (*voorzitter*), Schuyter (D66), Veling (ChristenUnie), Werner (CDA) (*plv. voorzitter*), Schoondergang-Horikx (GL), De Jager (VVD), Woldring (CDA), Dupuis (VVD), Van den Hul-Omta (CDA), Witteveen (PvdA) en Van Vugt (SP).

verband met samenwerkingsverbanden tussen instellingen en in verband met de gemeentelijke basisadministratie. Het wetsvoorstel biedt wat dat betreft adequate bepalingen voor de gemeenten die het persoonsgebonden nummer alleen mogen gebruiken voor registraties in verband met de uitvoering van de leerplichtwet, vroegtijdig schoolverlaten en inburgering. Zo verbiedt het wetsvoorstel dat persoonsgebonden gegevens mogen worden verstrekt ter uitvoering van de Vreemdelingenwet 2000.

De leden van de CDA-fractie waren zich ervan bewust dat bij geautomatiseerde bestanden de mogelijkheden van misbruik, oneigenlijk gebruik of onzorgvuldig gebruik op de loer liggen. Deze leden constateren dat in dit wetsvoorstel alles is gedaan om adequate garanties te bieden tegen misbruik, oneigenlijk en onzorgvuldig gebruik.

De leden van de CDA-fractie sloten zich aan bij de vragen van de leden van de PvdA-fractie met betrekking tot data vernietiging van gegevens. De leden van de CDA-fractie hadden nog enkele vragen over de invoering van het wetsvoorstel. Hoewel de wet op termijn moet leiden tot een kostenbesparing voor de instellingen, zullen die instellingen eerst de nodige investeringen moeten doen om het persoonsgebonden nummer in te voeren. Kan de minister reeds informatie verschaffen over het in kaart brengen van de kosten en baten van de instellingen? Door de IBG en de Cfi zijn kostenramingen gemaakt van de deelprojecten ter invoering van de wet. Kan de minister reeds informatie verschaffen over die ramingen en de beoordeling ervan door een extern bureau? Voor leerlingen die niet over een sofi-nummer beschikken zal in overleg met het ministerie van Financiën een onderwijsnummer worden ingevoerd, dat niet op het eerste gezicht afwijkt van een sofi-nummer. Kan de minister reeds informatie geven over de vorderingen in het overleg met de ministerie van Financiën? Kan de minister reeds informatie verstrekken over het convenant met de onderwijsbonden, met name wat betreft het instellen van een commissie ter controle van het beheer en gebruik van bestanden, omdat de beheersbaarheid van het gebruik volgens de Registratiekamer niet zonder risico's is? Op welke termijn denkt de minister de voorlopige resultaten van het wetsvoorstel na inwerkingtreding te evalueren?

De leden van de fractie van de **VVD** constateerden dat het in dit wetsvoorstel gaat om voor Nederlanders een immer gevoelig punt, namelijk het geven van een identificatienummer aan individuen. In dit geval gaat het om een onderwijsnummer. Dit is onder meer nodig omdat er op diverse fronten flink gefraudeerd wordt in het onderwijs. Vooral is het lastig om niet kaukasische leerlingen van elkaar te onderscheiden. Het is de uitdrukkelijke wens van het ministerie om met meer zekerheid de identiteit van leerlingen te kunnen vaststellen (met het oog op administraties van scholen, de bekostigingsfactor, de examens, het vroegtijdig schoolverlaten, maar ook met het oog op bijdragen aan ouders etc.) Ook het verzamelen van beleidsgegevens wordt daardoor simpeler.

De leden van de fractie van de VVD stelden vast dat er in de Tweede Kamer stevig is gedebatteerd en ook geamendeerd; het enige amendement dat het gehaald heeft is het amendement Slob, dat bewerkstelligt dat de gegevens uiteindelijk worden vernietigd na een bewaartermijn van 5 jaar. Alleen het ministerie en het CBS mogen de gegevens zonder beperking bewaren (de laatste zonder directe koppeling aan de persoonsgegevens).

Het moge duidelijk zijn dat er een nogal principiële punt aan deze wet vastzit, zo meenden de leden van de VVD-fractie, en dat is de vergroting van de greep van de overheid op de leerling, althans in die zin dat deze goed te identificeren is, ook als lid van een gezin (het onderwijsnummer is gelijk aan het sofi-nummer).

In een samenleving als de Nederlandse, waarin de overheid grote financiële inspanningen levert voor het onderwijs, waarvan door velen vrijwel zonder kosten kan worden gebruik gemaakt, zou een uitbreiding van de administratieve helderheid omtrent leerlingen in de rede kunnen liggen. Wel moet er voor gewaakt worden, dat misbruik van de gegevens zoveel als kan onmogelijk wordt gemaakt. Naar het oordeel van de Raad van State en de Registratiekamer is dit bij deze wet het geval. Overigens moet duidelijk zijn dat leerlingen van een culturele minderheid hierdoor beter getraceerd kunnen worden. Dit wordt zowel voor de scholen als voor deze «cumi»-leerlingen van belang geacht. Ook is denkbaar dat in de toekomst de stap naar een algemeen persoonsnummer gemakkelijker wordt. Hiervoor zou echter nadere wetgeving nodig zijn, en daar is iedereen bij, zo stelden de leden van de aan het woord zijnde fractie. Er is in de Tweede Kamer ook nog gediscussieerd over de illegale leerlingen. Zij krijgen een alternatief onderwijsnummer, dat niet als sofi-nummer is op te sporen. De conclusie van deze leden is dat een onderwijsnummer onontkoombaar is, al zal er steeds opmerksaamheid moeten blijven dat er geen zaken mee gebeuren die niet bedoeld werden. Waarom eigenlijk niet, vroegen deze leden zich af. Vooralsnog meenden deze leden dat de voordelen absoluut opwegen tegen eventuele nadelen.

De leden van de fractie van de **PvdA** hadden met gemengde gevoelens kennisgenomen van het wetsvoorstel. Zij waren in het algemeen beducht voor het sectoroverschrijdend effect dat van de keuze voor het sofi-nummer als onderwijsnummer kan uitgaan. Zij dachten dat hiermee de trend in de richting van een algemeen persoonsgebonden nummer wordt versterkt. Zij meenden dat dit meer expliciete besluitvorming vereist op wettelijk niveau in plaats van slechts een verwijzing naar het Besluit gebruik sofi-nummer. Zij zouden het op prijs stellen als hierop in de memorie van antwoord nog eens ten principale zou worden ingegaan.

Het kabinet rechtvaardigt het gebruik van het sofi-nummer in het onderwijs door te stellen dat het hoofddoel van deze wet de rechtmatigheidscontrole van de besteding van overheids gelden betreft. Dit moge zo zijn en ook door de tweede nota van wijziging benadrukt door de aangebrachte scheiding tussen beheer en gebruik, maar tegelijkertijd is het gebruik door gemeenten van het sofi-nummer toegevoegd. Ook de Registratiekamer wijst in haar advies bij de tweede nota van wijziging op de risico's hiervan. Hierin wordt gesignaleerd dat ten aanzien van persoonsgebonden nummers op het niveau van gemeenten niet uitvoerig wordt ingegaan op de waarborgen rond de verwerking van persoonsgegevens en het gebruik van nummers bij de gemeenten en andere betrokken instellingen. In reactie hierop stelt de memorie van toelichting bij de tweede nota van wijziging dat de bepalingen van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) onverkort van toepassing zijn op de samenwerkingsverbanden tussen instellingen die persoonsgegevens uitwisselen, en het gebruik van het sofi-nummer op het niveau van gemeenten.

Meer in het algemeen wilden de aan het woord zijnde leden een aantal vragen stellen over de systematiek van dit wetsvoorstel en de Wbp. Het wetsvoorstel regelt de totstandkoming van een centraal basisregister waarin aan het sofi-nummer gerelateerde gegevens omtrent leerlingen zijn opgenomen, en voor welke doelen en door wie deze kunnen worden gebruikt. Deze gegevens worden verstrekt door het bevoegd gezag. De hoofd directie van de IBG is de «verantwoordelijke» in de zin van de Wbp. De «betrokkene» is de al dan niet leerplichtige leerling/student. Nu beperkt de inhoud van het basisregister zich niet tot «formele» kenmerken van een betrokkene, ook kwalitatieve gegevens – zoals de

uitslag van de Cito-toets, het advies met betrekking tot het op het basisonderwijs aansluitende voortgezet onderwijs, etc. – worden in het basisregister opgenomen. De juistheid van de registratie kan voor betrokkenen van evident belang zijn. Nu voorziet de wet erin dat uit het basisregister persoonsgegevens *kunnen* worden verstrekt aan betrokkene of diens vertegenwoordiger (hfdst. IIA, art. 9d), maar niet dat dit ook *moet*, zoals art. 35 Wbp en art. 12 van de Richtlijn 95/46/EG indiceren. Waarom is hiervan afgeweken? Heeft betrokkene geen recht op ratificatie, uitwissing of afscherming, zoals in de Richtlijn staat? En hoe verhoudt zich dit met de bepaling in het wetsvoorstel dat door het bevoegd gezag verstrekte gegevens uitsluitend met instemming van het bevoegd gezag kunnen worden gewijzigd? Functioneert het bevoegd gezag niet *de facto* als de verantwoordelijke in de zin van de Wbp?

Het wetsvoorstel stelt voor de toelating van een leerling tot een onderwijsinstelling verstrekking van het sofi-nummer en enkele persoonlijke gegevens verplicht. Een toelatingseis dus.

Hoofregel voor de verwerking van persoonsgegevens is zowel in de Richtlijn als in de Wbp dat men daarvoor uitdrukkelijk toestemming moet geven. Vermoedelijk is de voorliggende wet gebaseerd op art. 8 ad c, namelijk dat deze toestemming niet nodig is als de gegevensverwerking noodzakelijk is om een wettelijke verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke onderworpen is. De aan het woord zijnde leden vroegen of de verantwoordelijke (de IBG) het bevoegd gezag kan dwingen tot zoiets drastisch als het weigeren van de toelating. Zij vroegen of dit ook geldt als het gaat om niet-leerplichtigen, bijvoorbeeld volgens wetsvoorstel 27 206 leerlingen tussen de 16 en 23 (!) jaar.

Voor zover het gaat om gebruik van het sofi-nummer in het basisregister hadden de leden van de fractie van de PvdA, gezien de regels omtrent het beheer, geen bezwaar indien voorgaande vragen van een bevredigend antwoord worden voorzien. Zij hadden echter geconstateerd dat in het kielzog van het invoeren van het sofi-nummer als onderwijsnummer een groot aantal extra persoonregistraties met het sofi-nummer zal ontstaan. Zo zullen alle leerlingadministraties gebaseerd worden op het sofi-nummer. Is het onderwijsinstellingen verboden gegevens in deze administraties op te nemen anders dan de limitatieve opsommingen in het wetsvoorstel? Zo ja, op basis van welke wettelijke bepaling? Zo nee, zijn dan bijvoorbeeld opname van gegevens over leerprestaties, over (wan)gedrag, over gezinskarakteristieken, over verzuim, etc. toegestaan? Is daarvoor toestemming van betrokkenen vereist, nu de wettelijke verplichting ontbreekt?

Vervolgens kunnen onderwijsinstellingen op basis van het sofi-nummer onderling gegevens uitwisselen. Is ook hier geen limiet gesteld aan wat gecommuniceerd wordt over een leerling?

Zijn de leerlingadministraties en hetgeen gecommuniceerd wordt onderhevig aan de Wbp? Hebben betrokkenen dus inzage in en zeggenschap over wat over hen wordt geregistreerd en gecommuniceerd? Hoe kunnen zij dit recht dan effectueren?

Bij de tweede nota van wijziging is het gebruik van het sofi-nummer ook toegestaan aan gemeenten voor gemeentelijke onderwijstaken. Deze zijn gelimiteerd, maar in sommige gemeenten is de gemeente tevens bevoegd gezag voor het openbaar onderwijs. Kunnen zij – in aansluiting op de vorige vragen – de leerlingadministraties voorzien van gegevens uit andere domeinen, zoals het jeugdwerk of de openbare orde?

De aan het woord zijnde leden vroegen hiernaar omdat bijvoorbeeld uit de vsv-monitor (bijlage bij de memorie van antwoord van wetsvoorstel 27 206) blijkt dat RMC-meldingen niet alleen geschieden door onderwijsinstellingen, maar ook door jeugdhulpverlening, politie/justitie en instel-

lingen voor werk en inkomen. Ook het plan van aanpak «Justitie-keten en opvoedingsondersteuning» naar aanleiding van de kabinetsnotitie «Niet-vrijblijvende vormen van opvoedingsondersteuning» (27 197) zette hen aan het denken. Het lijkt erg verleidelijk het bereik van het sofi-nummer te vergroten door koppeling van gegevens omtrent het gedrag etc. binnen en buiten het onderwijs, hetgeen deze leden niet voorstaan als de nodige waarborgen ontbreken. Zij zouden het evenmin toejuichen als op deze wijze jongeren met een compleet dossier over hun handel en wandel zouden worden opgezadeld zonder dat duidelijk is wie als verantwoordelijke fungeert en zonder dat duidelijk is wat erin is opgenomen, hoe betrokkenen daar achter komen en hoe zij of hun wettelijk vertegenwoordiger corrigerend kunnen optreden.

In het voorliggende wetsvoorstel wordt aan wetsvoorstel 27 206 een artikel toegevoegd dat regelt dat de gemeente (als gemeente en niet als bevoegd gezag van het openbaar onderwijs) het sofi-nummer uitsluitend mag gebruiken voor

- registratie van leerplichtige jongeren (< 16 jaar)
- registratie van voortijdig schoolverlaters (16–23 jaar)

het systeem van doorverwijzing van voortijdige schoolverlaters naar onderwijs of arbeidsmarkt. Hier ontstaat weer een nieuwe persoonsregistratie, omdat ingevolge wetsvoorstel 27 206 de contactgemeente namens de andere gemeenten in de regio het voortouw neemt en de inspanningen van de diverse instanties die betrokken zijn bij de teruggeleiding naar school, de doorgeleiding naar een leerwerkplaats of de toeleiding naar specifieke hulpverlening coördineert. Aangezien de RMC-registratie ook geschiedt op basis van het sofi-nummer, ligt verdere sectoroverschrijding wel zeer voor de hand. De rol van betrokkene of zijn/haar wettelijk vertegenwoordiger wordt als gevolg van alle «sub-registraties» steeds meer gemarginaliseerd. Hoe komt hij/zij bijvoorbeeld erachter wat in het kader van het RMC over hem/haar is opgeslagen? En hoe kan hij/zij daar wijzigingen in aanbrengen? De passage in het advies van de Registratiekamer bij de tweede nota van wijziging stelde hun in dit opzicht allerm minst gerust: «De Registratiekamer wil niet onvermeld laten dat de mate van zorgvuldigheid waarmee de overheid en instellingen persoonsgegevens uitwisselen haar soms grote zorgen baart. Met name daar waar instellingen in samenwerkingsverbanden persoonsgegevens uitwisselen kunnen zich in de praktijk gemakkelijk problemen voordoen. Niet altijd is duidelijk wie voor welke verwerking van persoonsgegeven verantwoordelijk is, of zelfs maar kan zijn. In dergelijke situaties kan efficiënter gegevensverkeer soms juist onbedoeld ten nadele zijn van het individu of ronduit in strijd zijn met de wet. Dit risico zou zich kunnen voordoen in samenwerkingsverbanden waaraan behalve onderwijs ook gezondheidszorg, jeugdhulpverlening, gemeenten etc. meedoen.»

De leden van de PvdA maken zich hierover grote zorgen en nodigden de bewindsman uit deze weg te nemen, omdat zij vooralsnog van mening waren dat deze onduidelijkheden aanvaarding van het wetsvoorstel in de weg zouden kunnen staan.

De vele sub-registraties op basis van het sofi-nummer en de communicatie daarover vragen om een heldere afbakening en verdeling van verantwoordelijkheden die nu ontbreekt, alsmede een dwingende bepaling over de vernietigingstermijn ervan.

De leden van de fractie van **D66** wensten zich bij de gestelde vragen aan de sluiten.

Overigens hadden de leden van de fractie van de **PvdA** de verwerking van het in de Tweede Kamer met algemene stemmen aangenomen amendement nr. 18 (gericht op wijziging van art. X, ond. F) – dat regelt dat

de IBG na het verstrijken van de in art. 9b, lid 2 genoemde termijn de persoonsgegevens moet vernietigen – niet kunnen vinden in de aan de Eerste Kamer voorgelegde concept-wettekst.

Tenslotte wezen deze leden op een tweetal technische kwesties. In art. 5 van de Wbp wordt de leeftijdsgrens tussen eigen handelingsbekwaamheid en de noodzaak van een wettelijk vertegenwoordiger op 16 jaar gesteld, terwijl in het onderhavige wetsvoorstel slechts wordt gesproken over 'meerderjarigheid' (hetgeen betekent 18 jaar). Dient dit niet synchroon te lopen? Zij meenden voorts dat er nog een omissie in IX art. c onder 4 staat.

De leden van **GroenLinks** waren voorstander van een systeem waardoor leerlingen zo goed mogelijk in hun onderwijsontwikkeling zouden kunnen worden begeleid.

Ook de leden van de fractie van GroenLinks in de Tweede Kamer waren het eens met het invoeren van persoonsgebonden nummers in het onderwijs met bovengenoemd doel. De leden van deze fractie in de Tweede Kamer hadden echter tegen het onderhavige wetsvoorstel gestemd omdat aan het persoonsgebonden nummer is te af te lezen of het een sociaal-fiscaal nummer dan wel een onderwijsnummer is, waardoor misbruik van het persoonsgebonden nummer niet zou kunnen worden uitgesloten.

Een ingediend amendement om die mogelijkheid van onderscheid weg te nemen is verworpen.

De minister heeft tijdens de beraadslaging in de Tweede Kamer betoogd, dat alleen het CBS, de Centrale Financiën Instellingen en de IB-groep de beschikking over deze gegevens kunnen krijgen en dat deze gegevens alleen geanonimiseerd zullen worden gebruikt.

De leden van de fractie van GroenLinks in de Eerste Kamer twijfelden net zo min als de leden van die fractie in de Tweede Kamer aan de goede intenties van deze minister.

Maar uit de Memorie van Antwoord inzake wetsvoorstel 27 206 van 6 juni jl. bleek hen dat het onderwijsnummer een rol gaat spelen in het beleid om het probleem van voortijdig schoolverlaten aan te pakken. Het is een gegeven dat per jaar zo'n 40 000 deelnemers voortijdig het onderwijs verlaten. De gegevens van deze leerlingen, waaronder het onderwijsnummer, komen dus ook in handen van rmc's.

Kan de minister uiteenzetten, zo vroegen deze leden, hoe het gebruik van onderwijsnummers, anders dan voor onderwijsdoeleinden, onmogelijk gemaakt kan worden? Hoe m.a.w. misbruik kan worden voorkomen?

Kan de minister uiteenzetten waarom niet is gekozen voor een apart onderwijsnummer, los van het sofi-nummer?

Met belangstelling hadden de leden van de fracties van de **ChristenUnie** en **SGP** kennisgenomen van het voorstel om aan deelnemers in het onderwijs een persoonsgebonden nummer toe te kennen. Zij erkenden het belang van persoonsgebonden nummers in het onderwijs, met name met het oog op de controle van overheidsuitgaven en met het oog op beleidsinformatie, niet alleen van overheden, maar ook van onderwijsinstellingen. Anderzijds achtten zij het voorstel verstrekkend omdat registraties die worden ingericht om personen in verschillende situaties te identificeren, per definitie mogelijkheden van misbruik en oneigenlijk gebruik tot gevolg hebben. De keuze voor het gebruik van het sofi-nummer als persoonsgebonden nummer bevestigt de verstrekkendheid van het voorstel. In de voorgestelde regelingen zijn waarborgen ingebouwd tegen verkeerd gebruik van gegevens, maar de feitelijke effectuering van deze waarborgen veronderstelt op veel plaatsen goed functionerende systemen, zorgvuldig opererende administratieve diensten en correcte uitvoering van voorschriften.

De leden van de genoemde fracties wilden graag antwoord op de volgende vragen.

De eerste vraag betreft de keuze om – waar dat kan – het sofi-nummer te gebruiken als persoonsgebonden nummer in het onderwijs. De argumentatie vóór deze verbinding ligt met name op het vlak van de doelmatigheid. Een tweede, onafhankelijke stelsel van nummers is onwenselijk. Er zijn anderzijds ook bezwaren, o.a. omdat niet in elke context waarin het persoonsgebonden nummer aan de orde is, ook het sofi-nummer of het ontbreken van een sofi-nummer relevant is.

De vraag luidt nu of het niet mogelijk is de bezwaren te ondervangen en de voordelen te handhaven door het persoonsgebonden nummer wel te onderscheiden van het sofi-nummer, maar wel – voor degenen die een sofi-nummer hebben – in het basisregister een koppeling te maken. Zo'n koppeling of 'vertaalsleutel' voorkomt dat er ten aanzien van personen verwarring ontstaat; er worden immers niet twee onafhankelijke systemen van nummers bijgehouden. Een voordeel van deze aanpak zou zijn dat binnen de onderwijscontext waarin de persoonsgebonden nummers moeten worden gebruikt, niet-relevante koppelingen met het sofi-nummer worden vermeden. In de gevallen waarin de koppeling met het sofi-nummer wel relevant is, moet een expliciete beslissing worden genomen om de «sleutel» te hanteren.

Acht de minister zo'n opzet technisch mogelijk? En acht hij de aangeduide voordelen reëel?

De tweede vraag van de aan het woord zijnde leden is of de controle op de naleving van de voorschriften met betrekking tot het beheer en het gebruik van de persoonsgebonden nummers voldoende gewaarborgd is. Zijn de benodigde instrumenten en de personele capaciteit daarvoor toereikend?

In de derde plaats zouden deze leden graag nadere informatie verkrijgen over het invoeringstraject. De minister heeft daarover in de Tweede Kamer een notitie toegezegd. Zij zouden eveneens graag over deze notitie beschikken om de inhoud daarvan te kunnen betrekken bij het oordeel over het onderhavige wetsvoorstel.

De voorzitter van de commissie,
Jaarsma

De griffier van de commissie,
Baljé